

чърни очи и орлови носове. Тѣ достигатъ високи постове и много пѣти говорятъ грѣцкия езикъ като матеренъ. Въ всичкитѣ вътрѣшни градове турското население е получило много българска кръвъ прѣзъ дългия периодъ на владичеството си; затуй тукъ срѣщаме по-често славѣнски типове съ руси, кестеневи коси, и обли лица. Тия турци сж наслѣдили до нѣйдѣ и българското трудолюбие. Въ сѣверо-западнитѣ македонски градове Скопие, Битоля, Леринъ, Рѣсенъ, Охридъ, Струга, Тетово и Гостиваръ турското население е получавало и получа арнаутска кръвъ. Въ тия градове има много прѣселени арнаутски родове, които чрѣзъ женитби сж се смѣсили съ турцитѣ, изтурчили сж се и сж дали на турското население съ кръвта си и чърти отъ лицето и характера си. Тукъ ние срѣщаме често високи кокалести фигури съ жгловати арнаутски глави, съ изпъкло чело, възшироко кокалесто лице, съ настършени напрѣдъ срѣдно дълги мустаци; тукъ срѣщаме по-нетърпеливи, по-жестоки и по-крвожадни турци, които често безъ причини вършатъ злочинства не само надъ подчиненитѣ християни, но и помежду си. Въ сиромашката турска класа има и циганска примѣсъ. Въ Сѣръ, Битоля, Леринъ и други градове, дѣто живѣятъ много цигани, попадатъ се тъмни лица съ цигански чърти и съ циганска неспокойна подвижна натура.

Селското турско население е спазено по-чисто въ гѣсто-населенитѣ турски групи. Особно въ конярскитѣ села, дѣто чужди примѣси могатъ да попаднатъ само въ отдѣлни изключителни случаи. Коняритѣ не учатъ никога чуждъ езикъ. Има конярски села, смѣсени съ българи и обиколени отъ българи, а самото конярско население незнае ни дума български. Сжщо тѣй сж запазени коняритѣ въ Халкидика и въ юго-западнитѣ краища, дѣто се досѣгатъ съ грѣцитѣ. Освѣнъ по разположение на селата и по занятията си, коняритѣ се отличаватъ отъ другитѣ турци и по чистотата на нравитѣ си. Коняритѣ сж запазени отъ много пороци, които сж си усвоили градскитѣ турци било поради бездѣятелността си, било по външни влияния. Най-напрѣдъ многоженството у тѣхъ е рѣдкость, почти изключение. Градскитѣ турци, щомъ иматъ по-охолень животъ, обичатъ да иматъ поне двѣ жени; това е за тѣхъ необходимъ разкошъ и добра прѣпорѣка за агалѣкъ — голѣмство. Коняритѣ навсѣдъ сж извънредно трѣзви; рѣдки сж случаи, да се прѣдаватъ тѣ на пиянство. Въ чисто-конярскитѣ села неможе да се намѣрятъ какви и да било спиртни пития, когато у градскитѣ турци пиянството е много обикновенъ порокъ. Болшинството турци, които принадлежатъ на по-сѣстоятелни фамилли, отъ дѣтинство привикватъ да пиятъ ракия